A 95/96

"S. H. LEAGUE"

No. 213 August, 1939

അത്ഭുതകരമായ ആ സ്ഥാപനം

പരിഭാഷകൻ:

റവ. ഫാ. തോമസ് തമ്പനാട്ട്.

സുവർണ്ണാവസരം

'തിരുഹൃദയപ്രേഷിതൻ' എന്നു വിശ്വവിഖ്യാതനായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ഫാദർ മത്തേയോ ക്രൌളി അവർകൾ അടുത്ത ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ മംഗലാപുഴ സെമ്മിനാരിയിൽവച്ചു നടത്തുവാനിരിക്കുന്ന ധ്യാനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിയാൽ ഉദ്ദീപ്തന്മാരായി കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും മടങ്ങുന്ന ബ. വൈദികന്മാരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥവും, ഇടവകവായനശാലകളുടേയും വേദോപദേശക്ലാസുകളുടേയും സഹായാർത്ഥവും തിരുഹൃദയലീഗിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ നല്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ക. ഒക്കവിലയ്ക്ക് ഒരു രൂപായിൽ കുറയാത്തതുകയ്ക്കു പുസ്തകം ലീഗാപ്പീസിൽനിന്നും വാങ്ങുന്ന ഏവർക്കും മൂന്നിലൊന്നു വില കുറച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

ഖ. താഴെക്കാണുന്ന ലിസ്റ്റനുസരിച്ചുള്ള ലീഗിന്റെ ഒരു സെറ്റു പുസ്തകത്തിനു പകുതി വിലമാത്രം. (വില ഒക്കും). എന്നാൽ ക്രൂ. ക്ര് ണ വിലയുള്ള "തിരുഹൃദയാനുകരണ"ത്തിന് ക്രൂ. ന്യൂണയായും, ക്രൂ. ര്ണ വിലയുള്ള "വി. തോമസ് മൂറി"ന് ക്രൂപായായും മാത്രമേ വില കുറയുകയുള്ളൂ.

I വേദപുസ്തകം.

	ക്രൂ.	ണ.	പൈ
ക. ഉൽപത്തി, പുറപ്പാട്	0	ഖ	0
ഖ. ദീർഘദർശനങ്ങൾ	0	ഖ	0
ന. പ്രവാചകന്മാർ	0	ക്ര	0
ര. സുഭാഷിതങ്ങൾ മുതലായ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ	0	ക്ര	0
ങ. ആവർത്തനാഗമം മുതലായ നാലുപുസ്തകങ്ങൾ	0	ഖ	0

II ജീവചരിത്രങ്ങൾ

ന. മനുഷ്യപുത്രൻ	ക	0	0
ങ. സത്യസഭാപ്രവേശം	ക	0	0

St. Antony's Monastery,
Aluaye, Travancore,
S. India.
A-95
95

അത്ഭുതകരമായ ആ സ്ഥാപനം (*)

ചരിത്രപരമായ ഒരു പര്യന്വേഷണം.

മാനുഷികമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണോ കത്തോലിക്കാ സഭ? അതിന്റെ അസ്തിവാരം പടുത്തതു മനുഷ്യരിലാരെങ്കിലുമാണോ? മാനുഷികമായ പ്രാമാണികതയിലാണോ അതു നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്? അതോ, നേരേമറിച്ചു്, ക്രിസ്തുതന്നെ നേരിട്ടു സ്ഥാപിച്ചതും അവിടത്തേ നാമത്തിലും അധികാരത്തിലും ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണോ അതു്. ഇക്കാലത്തേ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു പ്രശ്നമതേ ഇതു്. ഇന്നത്തേ അന്വേഷണവിദ്യരായ ചിന്തകന്മാർക്ക് ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഉത്തരം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങളാണു് ഇതിൽ നിന്നും സംജാതമാകുന്നതു്.

പെറും മാനുഷികമായ ഉത്ഭവമാണു സഭയുടേതെങ്കിൽ അവളുടെ ഉദ്ബോധനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകദൈവികതപമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. പരിഷ്കരണത്തിനോ നവീകരണത്തിനോ വിധേയമാകാൻ പാടില്ലാത്ത വൈശിഷ്ട്യമൊന്നും അവളുടെ വിശ്വാസത്തിനുണ്ടെന്നു പറയുവാനും വയ്യാ. പ്രത്യുത, സഭയുടെ ഉത്ഭവം ദൈവികമെങ്കിൽ മനുഷ്യരിലാർക്കും പ്രദാനം ചെയ്യാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത അദ്വൈതയും വിശുദ്ധിയും

(*) «The Catholic Religion - Human or Divine?» by the Rev. John A. O'Brien, Ph. D., L. L. D. (Translation)

അവളുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. അവളുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ മാനുഷികമായ പരിഷ്കരണത്തിനു വിധേയമാകുക അസാധ്യവുമാണ്. ദൈവത്താൽ ആവിഷ്കൃതമായ സത്യങ്ങൾ വെറുമൊരു ദിവസത്തേക്കുമാത്രമല്ല യഥാർത്ഥമായിരിക്കേണ്ടതു്; പ്രസക്തം, കാലത്തിനും നിത്യതയ്ക്കും അനുയോജ്യമായവിധം അവ സനാതനവും സുസ്ഥിരവുമായിരിക്കണം.

ദൈവികമായ ഉത്ഭവം.

സഭയുടെ ഉത്ഭവം ദൈവികമാണ്. അവളുടെ അംഗങ്ങൾ മനുഷ്യരാണെങ്കിലും, മനുഷ്യസൃഷ്ടമായ അനേകം നിയമങ്ങളും ക്രമീകരണങ്ങളും അവൾക്കുണ്ടെങ്കിലും, ക്രിസ്തുവിനാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരമസത്യങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു് അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിൽ കത്തോലിക്കാസഭ ദിവ്യമായ ഉത്ഭവത്തോടുകൂടിയതാണ്. തന്റെ ദിവ്യസ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാമാണികതപത്തിലാണ് അവിടുത്തെ നിത്യസത്യങ്ങൾ മനുഷ്യവംശത്തെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്.

സഭയുടെ ഉൽപത്തി ദൈവികമാണെന്നു പറയുവാനുള്ള തെളിവെന്തെന്നു് ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നത്തിനു മാത്രമുണ്ടു്. അതിനു ചരിത്രത്തിന്റെ അവിതർക്കിതമായ തെളിവുകളെത്തന്നെ നമുക്കു് അവലംബിക്കാൻ കഴിയും. ചരിത്രത്തിന്റെ വശങ്ങളെ മറിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും, സഭയുടെ ഉൽഭവത്തിലും വളർച്ചയിലും അത്ഭുതാവഹമായ ദൈവികശക്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. സഭയുടെ വിസ്മയജനകമായ ഉൽപത്തിയും ലോകമാകെയുള്ള ജൈത്രയാത്രയും ചരിത്രഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നു. ഉത്ഭവദിനംമുതൽ അവളോടെതിരിട്ട ദീർഘമായ പ്രതിരോധനങ്ങളുടെയെല്ലാം വൈപുല്യം കൂടുതൽകൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുംതോറും അവളുടെ ആ വിജയം വെറും

മാനുഷികമായ ശക്തികൾക്ക് അതീതമാണെന്ന വിശ്വാസമുണ്ട്. ദൈവത്തിൽനിന്നുനിരന്തരമായി സഹായം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, കേവലം അജ്ഞന്മാരായ ഒരുകൂട്ടം മുക്കുവന്മാർക്ക് ഈലോകത്തെ, അതു കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും വലിയ സാന്മാർഗ്ഗികവിപ്ലവത്തിനു വിധേയമാക്കാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു.

ആരേയും കോരിമയിർകൊള്ളിക്കുന്ന വീരകൃത്യങ്ങളും ധീരോദാത്തസംഭവങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു അത്ഭുതചരിതമാണ് അവളുടേതു്. ഒരു വശത്തു് അനുകമ്പനീയമായ മഹാപീഡനങ്ങളുടെ രംഗങ്ങൾ; മറുവശത്തോ, എതിരറ്റ ധീരതപവും അജയ്യമായ ചങ്കുറപ്പും; അന്യത്ര, ധീരോദാത്തതയുടെ ഉന്നതശൃംഗങ്ങൾ വരെ പറന്നുയർന്ന അതിമാനുഷമായ സ്ഥിരചിത്തതകണ്ടു നാം അത്ഭുതപരതന്ത്രരായിത്തീരുന്നു. ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വീരചരിതങ്ങൾ, അവധിയില്ലാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തലമുറകളുടെയെല്ലാം ഹൃദയങ്ങളെ തരളിതമാക്കുന്ന ഒരുപ്രത്യേകാകർഷണീയമായി ലോകചരിത്രത്തിൽ നിസ്സീമശോഭയോടുകൂടെ പരിലസിക്കുന്നു. അവ ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കുകമാത്രമല്ല, ആശ്ചര്യാവേഗത്താൽ ഇപ്രകാരം ഏകകണ്ഠമായി വിളിച്ചുപറയുവാൻ മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: "അഹോ! ഇതു മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമല്ല; പ്രത്യുത, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു." എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സഭയെ സംബന്ധിച്ച ഏതു ചെറിയ സംഭവങ്ങളിലും ദൈവകരങ്ങളുടെ ശക്തി മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യനെപ്പോലെ വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ആദിമദശ.

തിരുസ്സഭാചരിത്രത്തിന്റെ പ്രഥമഭാഗത്തിലേക്കു നമുക്കൊന്നു കണ്ണോടിക്കാം. അതു നമ്മുടെ രക്ഷാനാഥന്റെ മുപ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ ജൂദയായിൽവച്ചു് ആരംഭിക്കുന്നു. ലോകമെല്ലാം ബഹുദേവതാവാദത്തിന്റേയും വിഗ്രഹാരാധനയുടേയും അന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ടു നട്ടംതിരിയുകയിൽ ജൂദയായിലെ

നിവാസികൾമാത്രം അനവധിനൂറ്റാണ്ടുകളായിസത്യൈകദൈവവിശ്വാസമാകുന്ന ദീപം കെട്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വാഗ്ദാനംചെയ്യപ്പെട്ട രക്ഷാനാഥനെ അവർ അനേകം ശതാബ്ദങ്ങളായി പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പഴയ പ്രതാപത്തിലേക്ക് അവരെ നയിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ജാതീയമാഹാത്മ്യം പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ലോകവ്യാപകമായ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് അനന്തമായി ഭരണംനടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു് ആ രക്ഷകനായിരുന്നു.

"രണ്ടായിരംകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള ഒരു ചരിത്രം അവരുടെ അവകാശമായിരുന്നു; പ്രാചീനകാലത്തെ പ്രാകൃതഭാഷകളിൽ ഒന്നാണ് അവർ സംസാരിച്ചിരുന്നതു്. അവരുടെ മതം അതിന്റെ കർക്കശമായ തപോവൃത്തികൾമൂലം നീരസജനകവും,ആരാധനക്രമങ്ങൾ അവഹേളിതവുമായിരുന്നു. മാമൂൽ പ്രിയരായ അവരുടെ രാജ്യം ജൂദയാ—തന്നെ വിജാതികൾക്ക് അപഹാസ്യമായിരുന്നു. ആ രാജ്യത്തെ അപരിഷ്കൃതമായിരുന്ന ഗലീലി എന്ന കുഗ്രാമത്തെക്കുറിച്ചു ജൂദയാക്കാർക്കുതന്നെ വലിയ പുച്ഛമായിരുന്നു. ഉന്നതമായ പർവതങ്ങളുടെ താഴ്വരയിൽ ഗലീലയാത്തടാകത്തിന്റെ വിജനമായ തീരത്തു് അധിവസിച്ചിരുന്ന സാധുക്കളായ പന്ത്രണ്ടു മുക്കുവന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ ചുറ്റും നിർത്തിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ അധികാരങ്ങളും എനിക്കു തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജാതികളേയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചവയെല്ലാം അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ. കണ്ടാലും, എല്ലാക്കാലത്തും— ലോകാവസാനംവരേയും— ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും.' " (മത്താ. XXVIII-19, 20)

ദൈവികമായ ഭൗത്യം.

ആരെ പഠിപ്പിക്കുവാനാണു ഗലീലയാക്കാരായ ആ പന്ത്രണ്ടു മുക്കുവന്മാരെ ക്രിസ്തുനാഥൻ മേല്പറഞ്ഞ വാക്കുകൾകൊണ്ടു നിയോഗിച്ചതു? ഏതാനും വ്യക്തികളെയോ, സംഘങ്ങളെയോ, ഏതാനും ദേശക്കാരെയോ മാത്രമല്ല; എല്ലാ ജാതികളേയും പഠിപ്പിക്കുവാനാണു് അവിടുന്നു് അവരോടു കല്പിച്ചതു്. എന്തു പഠിപ്പിക്കുവാനാണു് മശിഹാ തന്റെ പ്രഥമശിഷ്യന്മാരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്? ഏതാനും തത്ത്വങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും മാത്രമാണോ? അല്ല. "ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവ എല്ലാം പഠിപ്പിക്കുവിൻ" എന്നത്രേ അവിടുന്നു് ആജ്ഞാപിച്ചതു്. ഈ കല്പനയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കുംതോറും, അതു ദുർബലരായ മനുഷ്യരുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയതാണെന്നു ഉപര്യുപരി വിശദമാകുന്നതാണു്. നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ പന്ത്രണ്ടു മുക്കുവന്മാർ ചുറ്റിനടന്നു ലോകത്തിനു് ഒരു പരിപൂർണ്ണപരിവർത്തനം വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. മനുഷ്യവംശത്തിനു് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും വലിയ പരിവർത്തനം ലോകത്തിനു ചിന്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലും നിശ്ശേഷം വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നതു സേനകളുടെ പിൻബലമോ, മാനുഷികജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രഭാവമോ, വാഗ്വിലാസത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തിയോ കൂടാതെ ആയിരുന്നു. ഈ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ യേശുനാഥന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കണം; ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢന്മാരായി അവർ മലച്ചുനിന്നിരിക്കണം.

കുറെക്കൂടെ വിശദമായി അവരുടെ ഈ കർത്തവ്യത്തിന്റെ വൈപുല്യത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു്, അവർ ആമൂലാഗ്രം പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ആ ലോകത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ അല്പമൊന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. യഹൂദജനതയെ ഒഴിച്ചാൽ എല്ലാ ജാതികളും വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു് അടിമപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. റോമാസാമ്രാജ്യം സൈനികശക്തിയിലും ഭൗമികൈശ്വര്യത്തിലും അത്യുച്ചമായ സ്ഥാ

നം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. എട്ടു ശതാബ്ദംകൊണ്ടു് അവർ പാല റൈനിലേ ചെറുകോട്ടയിൽനിന്നു ലോകവ്യാപകമായ ഒരു സാമ്രാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സമുദ്രങ്ങളുടെ അധിപയെന്നും ലോകത്തിന്റെ രാജ്ഞിയെന്നും, നിത്യനഗരമെന്നും അവർ ത ന്നെത്തന്നെ അഭിസംബോധനംചെയ്തു. മനുഷ്യരാൽ അധിവ സിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും റോമായിലേക്കു വഴി തുറക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

പടിഞ്ഞാറു് അറ്റ്‌ലാന്റിക്കു മുതൽ കിഴക്കു യൂഫ്റ ട്ടീസ്‌വരെ റോമാസാമ്രാജ്യം വ്യാപിച്ചു. ഡാന്യൂബുനദീതടം മുതൽ നീലനദീതടംവരെ അവളുടെ അഭീഷ്ടമാണു നിയമമാ യിരുന്നതു്. റോമൻസന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഗോൾ, സ്പെയിൻ, ബ്രിട്ടൻതുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളും, ഈജിപ്തു്, അസിറി യാ, പാത്തിയാ എന്നീ വിസ്തൃതിയേറിയ പൗരസ്ത്യസാമ്രാജ്യങ്ങ ളും അടിയറവു പറഞ്ഞു. റോമായിലേ കഴകക്കാർ ലോകത്തി ന്റെമുഴുവൻ കൊടിയടയാളമായി പരിണമിച്ചു. വ്യവസായങ്ങ ളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രം റോമായായി. ലോകത്തിലേ മഹാസാഹി ത്യങ്ങളും, കലാസങ്കേതങ്ങളും അവളുടെ വകയായി. റോമാ, സുഭി ക്ഷത്തിന്റെയും ആഡംബരത്തിന്റെയും നികേതനമായിത്തീ ന്നു. ആൻറിയൊക്കു്, അലക്സാണ്ട്റിയാ, കാർത്തേജു്, സര ഗോസ, ലീയോൺസു്, യോക്കു്, എന്നിവടങ്ങളിൽ റോമൻഭര ണാധികാരികൾ ആസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചപ്പോൾ അലക്സാണ്ട രുടെ സ്വപ്നം യഥാർത്ഥീകരിക്കപ്പെട്ടു. ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ളതി ലേക്കും വലുപ്പമേറിയ ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യമായി റോമാ രൂപാ ന്തരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു.

റോമായുടെ അശ്ലീലതത്വം.

ഇതരസാമ്രാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം കീഴടക്കി, റോമാ ത ന്റെ വിശ്വവ്യാപകതത്വത്തെ സുസ്ഥിരമാക്കി ഞെളിഞ്ഞിരി ക്കുവാൻ ആരംഭിക്കയിൽത്തന്നെ, അവർക്കു ശവക്കുഴി തോ ണ്ടുന്ന ഒരു കർമ്മപരിപാടിയും അവളുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ ആ

വിർഭവിച്ചു. പുറമേയുള്ള ശത്രുക്കൾക്കെല്ലാം അവർ വിലങ്ങുവച്ചപ്പോൾ അവളുടെ സ്വന്തം കൈയ്ക്കുവയ്ക്കുവാനുള്ള വിലങ്ങു സ്വന്തം അടുപ്പിൽത്തന്നെ ഉരുക്കിവാർക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. അശ്ലീലതയാകുന്ന കുഷ്ഠരോഗം അവളെ അധീനയാക്കി. അവളുടെ ചൈതന്യം നശിച്ചു; സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠ ശൂന്യപ്രായമായിഭവിച്ചു; ദുഷ്ടതയാകുന്ന കാകോളം അവളുടെ ഗാത്രത്തിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു; സമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ സമുൽകർഷത്തിനും മൂലക്കല്ലായ കുടുംബം, വിവാഹമോചനത്താൽ ശിഥിലമാക്കപ്പെട്ടു. ഗർഭച്ഛിദ്രം, ശിശുഹത്യ, വ്യഭിചാരം മുതലായ ദോഷങ്ങളാൽ കുടുംബം ദുഷിച്ചപ്പോൾ സമുദായം അതിന്റെ അസ്ഥിവാരത്തിൽനിന്നും ഇളകിമറിഞ്ഞു.

തിന്മ നാശത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

അമിതഭോജനം, വ്യഭിചാരം, മുതലായ ദുസ്സഹക്കങ്ങൾ ഭയങ്കരമായ പ്ലേഗുബാധപോലെ മുപ്പതുലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്ന ആ നഗരത്തെ നാശോന്മുഖമാക്കി. ദേവന്മാരുടെ ബഹുമാനത്തിനായി ഏറ്റവും നിഷിദ്ധമായ രീതിയിൽ ഉത്സവങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടു. അസാന്മാർഗ്ഗികതയാകുന്ന മഹാവ്യാധി റോമായിൽനിന്നു്, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കും അതിവേഗം സംക്രമിച്ചു. എട്ടു ശതാബ്ദത്തോളം ഏറ്റവും ബലവത്തായ ഒരു കരിങ്കൽഭിത്തിപോലെ ശത്രുക്കൾക്കു് അജയ്യമായി നിലകൊണ്ട റോമാസാമ്രാജ്യം സ്വന്തം അസാന്മാർഗ്ഗികതയുടെ ദുർഭരഭാരത്താൽ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു നിലംപതിച്ചു.

ഇങ്ങനെ, വിഗ്രഹാരാധനയിലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗസഞ്ചാരത്തിലും, സ്വൈരാചാരവൃത്തിയിലും നിപതിച്ചുകിടന്ന ലോകത്തിലേക്കാണു ക്രിസ്തുനാഥൻ ഗലിലേയരായ ആ പന്ത്രണ്ടുമുക്കുവന്മാരെ, ചാരിത്രശുദ്ധിയുടേയും, ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെയും, ആത്മസംയമനത്തിന്റേയും സന്ദേശവുമായി അയച്ചതു്. വൈവാഹികമായ അവിശ്വാസത്തിനും അനാശാസ്യമായ സ്ത്രീപുരുഷ

സംയോഗത്തിനും പകരം ശാശ്വതബദ്ധമായ ക്രിസ്തീയവിവാഹം സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ ഭോഗാസക്തിക്കും സ്വതന്ത്രവിഹാരത്തിനും പകരം ആത്മസംയമനം അഭ്യസിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ക്രൂഡമൂലമായ ഭോഗേച്ഛകളെ കൈവെടിയുവാനായ് വിജാതീയരോട് ആ ഗലിലേയർ പ്രസംഗിച്ചതു്. വിഷയാസക്തിയിൽ ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ലോകത്തിനു് ഇത്രമാത്രം അരോചകമായ മറെറാരു സന്ദേശം ലഭിക്കുവാനില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ, ആത്മപരിത്യാഗത്തേയും, ആത്മനിയന്ത്രണത്തേയും തപഃക്രിയകളേയും ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നവീനോദ് ബോധനങ്ങൾ, അവർക്കു സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല.

വിഗ്രഹാരാധന : രാജകീയമതം

ഈ പ്രതിക്രുദ്ധസാഹചര്യങ്ങളെ ഒന്നുകൂടെ ബലവത്താക്കുവാൻ പററിയതായിരുന്നു അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന. വിഗ്രഹാരാധന, ജാതീയവും രാജകീയവുമായ മതമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. റോമൻനിയമങ്ങളാൽ അതു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. തന്നിമിത്തം, ക്രിസ്തുമതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതു രാജദ്രോഹമായി പരിണമിച്ചു. എന്തെങ്കിലും ദുർഭാഗ്യങ്ങളോ, ആപത്തുകളോ ഉണ്ടായാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളിലാണു് അതിന്റെ കാരണം റോമാക്കാർ ആരോപിച്ചിരുന്നതു്. ക്രിസ്തുമതക്കാർ റോമൻദേവന്മാരെ ആരാധിക്കാത്തതിനാൽ കോപാകുലരായ ആ ദേവന്മാർ അയച്ച ശിക്ഷയായി അവർ ആപത്തുകളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ടൈബർനദിയിൽ വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായാൽ ഉടനെ റോമാക്കാർ, "ക്രിസ്ത്യാനികളെ സിംഹത്തിനിരയാക്കുക, സിംഹത്തിനിരയാക്കുക" എന്നു മുറവിളികൂട്ടും. തൽഫലമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ശതക്കണക്കിനു് അവരുടെ വിനോദരംഗത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടുകയായി. അവിടെ വിശന്നുവലഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മൃഗരാജന്മാർക്കു ഭക്ഷണമായി അവരെ ജീവനോടെ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയായി. ക്രിസ്ത്യാനികളോടു ചെയ്ത

വന്ന ദ്രോഹകൃത്യങ്ങൾ വർണ്ണനാതീതമാണ്. ചിലരുടെ നാവുകൾ മുറിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റു ചിലരുടെ കണ്ണുകൾ ചൂഴന്നെടുത്തിരുന്നു. ചിലരുടെ കണ്ണുകൾ ഇരുമ്പുകമ്പി പഴുപ്പിച്ചുവച്ചു മഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു. രാത്രിയിൽ നടത്താറുണ്ടായിരുന്ന ചന്ദ്രയൂജ്ഞങ്ങളുടെ സമയത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദേഹത്തു താറും മണ്ണെണ്ണയും ഒഴിച്ച പഴന്തുണിചുറ്റി തീകൊളുത്തി ദീപസ്തംഭങ്ങൾപോലെ നാട്ടിനിറുത്തുമായിരുന്നു. അബലകളായ സാധുസ്ത്രീകളും പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുംപോലും ഇപ്രകാരമുള്ള കഠോരകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

സിസിലിയിലേ അഗത്താ എന്ന ബാലികയുടെ കഥ ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രത്യേകംപ്രസ്താവാർഹമാണ്. കുലീനവും ധനസമൃദ്ധവുമായ കുടുംബത്തിൽ ജാതയായ അവൾ സത്സ്വഭാവത്തിനും സൗന്ദര്യത്തിനും വിഖ്യാതിനേടി വളർന്നുവന്നു. അന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായുള്ള ഒരു ഭയങ്കരമതപീഡനം ദേഷ്യസ് ചക്രവർത്തി സമാരംഭിച്ചപ്പോൾ സിസിലിയിലേ ഗവർണ്ണർ കപിൻറാനസ് ആയിരുന്നു. അഗത്താ, ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അയാൾ ചാരന്മാർമുഖേന അറിയുകയും, അവളെ തൻറെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുവാൻ കല്പന അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവർണ്ണരുടെ ഈ കല്പനയുടെ ഭീകരതയേയും പ്രാധാന്യത്തേയുംപറ്റി അഗത്തായ്ക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അതിൽനിന്നും എന്തെല്ലാം ഭയങ്കരമായ അനർത്ഥങ്ങളാണ് ഉണ്ടാകാവുന്നതെന്ന് അവൾ നന്നായി ചിന്തിച്ചു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവയിൽനിന്നും ഒഴിയുവാൻ അവൾക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ധീരമതിയായ അഗത്താ ഒട്ടും ക്രമേൽക്രടാതെ ഗവർണ്ണരുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു. യാത്രാരംഭത്തിൽ അവൾ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: "ഓ ക്രിസ്തുനാഥാ, ഞാനും എനിക്കുള്ളവയും എല്ലാം അവിടുത്തേ സ്വന്തമാണ്. ആ സ്വേച്ഛാധിപന്റെ ഭീഷണികൾക്കു് അടിമപ്പെടാതിരിക്കാൻ എന്നെ കാ

ത്തുകൊള്ളുകയും എന്റെ ഹൃദയത്തിനു് ഉറപ്പുതരുകയും ചെയ്യേണമേ.''

കപിൻറാനസ് അഗത്തായെ കണ്ട ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ സൗന്ദര്യവും നിഷ്കളങ്കതയും അയാളെ അപഹൃതചിത്തവൃത്തിയാക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ദേവന്മാർക്കു കാണുമ്പോൾ ധൂപിക്കണമെന്നല്ല അയാൾ കല്പിച്ചതു്. ദുർമ്മോഹത്താൽ അന്ധനായ കപിൻറാനസ് അസാന്മാർഗ്ഗികമായ പ്രവൃത്തികൾക്കു് അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവൾ അയാളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങളെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "എന്റെ രക്ഷയും ജീവനും ക്രിസ്തുവാകുന്നു." കപിൻറാനസ് അവളെ കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചു. അതുകൊണ്ടും ഫലമില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ അവളോടു് അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്യുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ നിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ജീവനും മാത്രമല്ല, നിന്റെ യുവഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ ഐശ്വര്യങ്ങളും ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നതാണു്." അയാളുടെ ഈ വാക്കുകളും നിഷ്ഫലമായതേയുള്ളൂ. അബലയായ ആ ബാലിക – സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നിത്യരാജന്റെ സിംഹാസനത്തിനുചുറ്റും പരിചര്യചെയ്യുന്ന മാലാഖയെപ്പോലെ സൗന്ദര്യവും പ്രകാശവും വീശുന്ന ആ പെൺകൂട്ടി – ക്രിസ്തുവിലും അവിടുത്തെ ഉദ്ബോധനങ്ങളിലുമുള്ള തന്റെ വിശ്വാസത്തേയും സ്ഥൈര്യത്തേയും അല്പമെങ്കിലും ഇളക്കുവാൻ റോമാസാമ്രാജ്യത്തേയും അതിന്റെ ദുഷിച്ച വശീകരശക്തികളേയും വെല്ലുവിളിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഒടുവിൽ, കോപാക്രാന്തനായ കപിൻറാനസ് അവളോടുചെയ്ത നിന്ദ്യമായ പീഡനങ്ങൾ വിവരിക്കാതിരിക്കുകതന്നെയാണു് ഉത്തമം. അയാൾ ആ ബാലികയെ അംഗവിച്ഛേദനം ചെയ്യിക്കുകയും കൂപ്പിച്ചില്ലുകൾ നിരത്തിയ പാറപ്പുറത്തിട്ടു്, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കുത്തുമൂത്ത ചില്ലുകൾകേറി അവളുടെ മേനിമാസകലം ഉണ്ടായ അനേകം വ്രണങ്ങളിൽനിന്നു രക്തം പുഴപോലെ ഒഴുകി. ചോരയിൽ കുളി

ച്ചുകിടന്ന അവൾ സപ്തർഷിയിലേക്കു കണ്ണുകളും ഉയർത്തി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ കൈകളും നീട്ടിക്കൊണ്ട് അവസാനമായിപ്പറഞ്ഞു: "നാഥാ, എന്റെ യേശുനാഥാ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിന്റേതായിരിക്കുന്നു." ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചശേഷം നിർമ്മലമായ അവളുടെ ആത്മാവ് അതിന്റെ നാഥനും രക്ഷകനുമായ ഈശോയുടെ തൃക്കരങ്ങളിലേക്കു പറന്നുപോകുകയുംചെയ്തു. തന്റെ ദിവ്യമണവാളനായ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽനിന്നും രക്തസാക്ഷിണീമകുടം ധരിക്കുവാനായി, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ലഭിച്ചതും നിർമ്മലമായി താൻ സംരക്ഷിച്ചതുമായ ശ്വേതവസ്ത്രത്താൽ ഭൂഷിതയായി അഗത്താ സപ്തർഷിയിലേക്കുപോയി. എറ്റ്നാ എന്ന അഗ്നിപർവ്വതം ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ മരണസ്ഥലമായ കാറേനിയായിലെ ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അഗത്താ അന്നു ധരിച്ചിരുന്ന മുഖാവരണത്തെ വണങ്ങുകയും അങ്ങനെ അത്യാഹിതങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷനേടുകയുംചെയ്യുന്നു.

പുണ്യവതിയായി നാം വണങ്ങുന്ന ആ ധീരബാലികയുടെ ചരിത്രം അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവിൽ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പീഡനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉദാഹരണംമാത്രമാണ്. ഇതുപോലെ എത്രയെത്ര ആളുകളാണ് ശക്തിയേറിയ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങളെ തൃണവൽഗണിച്ച്, ക്രിസ്തുവിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെ ഉച്ചൈസ്വരം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തുകൊണ്ടു വീരമരണംപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചക്രവർത്തികൾ ഒന്നിനുപുറകേ ഒന്നായി ഈ പുതിയമതത്തിനെതിരായി നിഷ്ഠുരശാസനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്: "അതിനെ ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് ഉന്മൂലനംചെയ്യുകതന്നെ വേണം" എന്ന് അവർ തുടർച്ചയായി അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. റോമൻശക്തിയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ കരകൗശലത്തിന് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാത്തരം മർദ്ദനോപകരണങ്ങളും, മൃഗീയമായ അവരുടെ ക്രൂരതയ്ക്കു സാധിച്ചിരുന്ന എല്ലാ കടുംതന്നെ

കൈകളും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ അവർ പ്രയോഗിച്ചു. അർ ദ്ധരാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴും, പകൽസമയത്തു ജോ ലിചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അവർ രാജഭടന്മാരാൽ പിടി ച്ചുകൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടിരുന്നു. നിത്യനഗരത്തിലേ കുന്നുകളുടെ അടിയിലുള്ള ഭൂഗർഭാലയങ്ങളിൽനിന്നുപോലും, ദിവ്യബലിയു ടെ പരമരഹസ്യങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാ നികളെ മർദ്ദകന്മാർചെന്നു പിടിച്ചുകൊടിയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ വന്യമൃഗങ്ങൾക്കായി എറിഞ്ഞുകൊടുക്കപ്പെട്ടകയും, മ റുചിലപ്പോൾ വിനോദശാലകളിൽ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന ജനാവലിയുടെ മുമ്പാകെ തീയിലിട്ടു ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടക യും ചെയ്തുവന്നു. ഈ പുതിയമതത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്ക ണമെന്നുള്ള വിഭ്രാന്തിയാൽ മദോന്മത്തരായ ചക്രവർത്തികൾ ആയിരമായിരമായി ക്രിസ്ത്യാനികളെ ബലിയിട്ടു. അവരുടെ ര ക്തം തെരുവീഥികളിൽ ആറുപോലെ ഒഴുകി. നഗരത്തോടു തൊ ട്ടുകിടന്ന ടൈബർനദിയിൽ അവരുടെ രക്തം ചെഞ്ചായം കല ക്കി. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഭീജനകമായ പ്രചാരത്തെ തടയുന്ന തിനു പത്തുപ്രാവശ്യത്തേ ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങൾ ഒന്നിനുപിമ്പേ ഒ ന്നായി നടത്തപ്പെട്ടു. മർദ്ദകന്മാർതന്നെ ഒടുവിൽ ക്ഷീണിച്ചു പിന്തിരിയേണ്ടിവന്നു.

അപവാദങ്ങൾ.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മൃഗീയമായ കൈയ്ക്കും മർദ്ദനോപകരണങ്ങളും മാത്രമല്ല റോമാസാമ്രാജ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു്. മറ്റുതന്ത്രങ്ങളും കൗശലങ്ങളുംകൂടെ അവർ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി: ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി അനേ കം കള്ളക്കഥകളും അപവാദങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞുപരത്തി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചില രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ രാത്രിസമയ ത്തു സംഘംകൂടി കുട്ടികളെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവരു ടെമേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണ ത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു റോമാക്കാർ ഇപ്രകാരം കള്ളക്കഥ

പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതു്. ക്രൂടാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കഴുതത്തല കുരിശിൽത്തറച്ചു് അതിനെ ആരാധിക്കുന്ന മൂഢബുദ്ധികളും അന്ധവിശ്വാസികളുമായ മതഭ്രാന്തരാണെന്നു് അവർ ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. പ്രാചീനറോമായുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച ചില ഭൂഗർഭഗവേഷകർക്കു പാലറൈൻകുന്നിന്റെ അടിവാരത്തിൽനിന്നു് ഒരു പ്രാചീന ചുവർച്ചിത്രം കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. ആ ചിത്രത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ അന്നത്തെ റോമാക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ എത്രമാത്രം പരിഹാസവിഷയമാക്കിയിരുന്നെന്നു വിശദമാകുന്നതാണു്. ജർമ്മനിയിലെ കിർച്ചർ മ്യൂസിയത്തിൽ ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു ഫാസ്യചിത്രവും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ അപമാനിക്കുന്നതിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. തലമാത്രം കഴുതയുടേതായ ഒരു മനുഷ്യരൂപം കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സമീപം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തൊഴുകൈയോടെ നിലകൊള്ളുന്നു. ചിത്രത്തിന്റെ അധോലിഖിതം "അലക്സാമെനീസ് അവന്റെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു" എന്നാണു്.

അക്കാലത്തെ മതവിരോധികളുടെ ഭ്രാന്തവൃത്തി ഈ നാട്ടിലും ഇക്കാലത്തും ചിലപ്പോഴൊക്കെ കടന്നുകൂടുന്നതായി നാം കാണുന്നു. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധവും മനോജ്ഞവുമായ മതതത്ത്വങ്ങൾ അവലക്ഷണരൂപത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അനാഥരേയും അവശരേയും സംരക്ഷിച്ചു ലോകസംസ്കാരത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ സാധുമന്ദിരങ്ങൾ, അനാഥശാലകൾ, ആതുരപത്രികൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ മുതലായവയുടെമേൽ അപവാദവർഷം ചൊരിയപ്പെടുന്നു. അവ ദുഷ്കൃതനിലയങ്ങളായും, പാപാന്ധകാരം കുടികൊള്ളുന്ന ഗൂഢസ്ഥലങ്ങളായും ചിത്രിക്കപ്പെടുന്നു. കഷ്ടതകളനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ ദൈവദൂതരെപ്പോലെ ആശ്വാസമരുളുന്ന നമ്മുടെ സാധുകന്യാസ്ത്രീകൾ പോലും ദുഷ്പ്രവാദികളുടെ വാക്ശരങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തകളല്ല.

പഴയകഥ.

ഇതൊന്നും അത്ര പുതിയതല്ല. നാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാക്സിമിനസ് ഡാൻസാ എന്ന ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുമതത്തെ അവഹേളിക്കുവാൻ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഗൃഹങ്ങളുടേയും റോഡുകളുടേയും മതിലുകളിൽ അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് അശ്ലീലങ്ങളായ ഹാസ്യചിത്രങ്ങളും ദൂഷണവാക്യങ്ങളും എഴുതിപ്പതിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവ വിതരണംചെയ്യിച്ചു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ബാലികാബാലന്മാരെ പ്രസ്തുതവാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.

ഇത്തരം ഹാസ്യചിത്രങ്ങളും ദൂഷണങ്ങളുംകൊണ്ടുള്ള ആക്ഷേപവർഷത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അക്കൈസ്തവരായ തത്ത്വശാസ്ത്രികളും തങ്ങളുടെ കഴിവുകളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. മദ്ധ്യേനാമറിയത്തിനുണ്ടായ ബുദ്ധിഭ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നുപറഞ്ഞ് അവർ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിത്തറമാന്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. മിഥ്യാബോധത്തിന് അടിപ്പെട്ടുപോയ ഏതാനും നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ മുക്കുവന്മാരാണ് അപ്പസ്തോലന്മാരെന്നുള്ളതു് അവർക്ക് ആക്ഷേപകരമായിരുന്നു. "രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലേ ഇൻജർസോൾ" എന്നു പ്രസിദ്ധനായ സെൽസസ് എന്ന പേഗൻതാത്ത്വികൻ, അപ്പൂത്തങ്ങളെ മന്ത്രവാദത്തിന്റെ ഫലമെന്നു പറഞ്ഞുതള്ളി. "ക്രിസ്തുമതത്തിനെതിരായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും വിസ്തൃതവുമായ പ്രബന്ധം" രചിച്ചതു പോർഫിറി എന്ന താത്ത്വികനാണത്രേ. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ തച്ചുടയ്ക്കുന്നതിന് എഴുതിയ ആ പ്രബന്ധം പതിനഞ്ചുവാല്യങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ വി. പൗലോസിനെ ചിത്രിച്ചിരിക്കുന്നതു് അപരിഷ്കൃതനും, അസ്ഥിരചിത്തനും, അസത്യവാദിയുമായ ഒരു വായാടിയായിട്ടാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അക്കൈസ്തവതത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവ

കതികളുമുപയോഗിച്ച ക്രിസ്തുമതത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ഉ
ദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗിരിപ്രയത്നമായിരുന്നു അതു്.

ഉപകരണങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത.

ഒരുവശത്തു്, ഉന്മൂലനമായിക്കാണപ്പെട്ട പ്രതിരോധനങ്ങ
ളേയും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിമത്തായ മർദ്ദനനയ
ത്തേയും അവർണ്ണ്യമായ നൈഷ്ഠൂര്യത്തേയും, മറുവശത്തു്, അവ
യെ തരണംചെയ്യുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ നിസ്സാ
രതയേയും ദുർബലതയേയും കാണുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുമതം എങ്ങ
നെ വിജയമകുടം ചൂടിയെന്നു നാം അത്ഭുതപരതന്ത്രരാകുന്നു.
ലോകംമുഴുവനും നിമഗ്നമായിരുന്ന വിഷയാനുഭോഗങ്ങളേയും
ഇന്ദ്രിയപ്രകൃതികളേയും ജയിച്ചടക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട മാ
ർഗ്ഗങ്ങൾ ഏവയായിരുന്നു? ഉദാത്തമായ ഗ്രീസിന്റേയും റോമാ
യുടേയും അഹംഭാവജന്യമായ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ പലായനം
ചെയ്യിക്കാൻ ഏതൊരു ജ്ഞാനപദ്ധതിയാണു സ്വീകരിക്ക
പ്പെട്ടതു്? സാമ്രാജ്യതലസ്ഥാനമായ റോമയുടെ വിജയക്കൊടി
അഴിച്ചുമാറുവാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട ശക്തി ഏതാണു്?
ലോകത്തെ മുഴുവൻ ജയിച്ചടക്കി, "നിത്യനഗര"മെന്നും, "ലോ
കൈകനാഥ"യെന്നും തന്നെത്തന്നെ അഭിസംബോധനംചെ
യ്തിരുന്ന അവളുടെ പ്രാബല്യത്തെ ഉന്മൂലനംചെയ്യുവാനായി
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഉപകരണം ഏതാണു്? ജ്ഞാനവൈ
പുല്യത്താൽ ജനതതിയെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കി വശീ
കരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പണ്ഡിതസംഘമായിരുന്നുവോ
ആ ശക്തി? വചോവിലാസത്താൽ, ലോകത്തെ സ്വേച്ഛാ
നുസരണം വർത്തിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഏതാനും വാഗ്മിക
ളുടെ ഒരു കൂട്ടമായിരുന്നുവോ അതു്? അല്ലെങ്കിൽ, അന്നുവരെ
അജയ്യമായിരുന്ന റോമൻസേനകളെ ആയുധംവച്ചു് അടിയറവു
പറയിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള വില്ലാളിവീരന്മാരുടെ ഒരു സംഘ
മായിരുന്നുവോ?

അസാദ്ധ്യമായ ഒരു കാര്യം.

ആ ശക്തി മേൽപ്പറഞ്ഞവയൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട ഏതാനും മീൻപിടിത്തക്കാർ! വിദ്യയോ, വിവേകമോ, വാഗ്മിതപമോ, യുദ്ധവൈദഗ്ധ്യമോ, മറ്റൊരുതെങ്കിലും മാനുഷികശക്തികളോ ഇല്ലാത്ത ഏതാനും മുക്കുവന്മാർ! ലോകത്തെ ജയിച്ചടക്കുവാൻ അവർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!! ഇതിൽക്കൂടുതൽ അസാദ്ധ്യമായി മറ്റൊന്നുണ്ടോ? എത്ര ആക്ഷേപാർഹം! ബുദ്ധിമേത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യം!! വിശ്വവിഖ്യാതമായ വാഗ്മിതത്തിനും വിപുലമായ മാനുഷികജ്ഞാനത്തിനും ശക്തിമത്തായ സൈനികനിരയ്ക്കുംപോലും ഇക്കാര്യം അത്യക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അശക്തരായ ആ സാധുക്കൾക്കു പരാജയം നേരിടുമെന്നു പ്രവചിക്കുവാൻ അധികം പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുസഭയുടെ പ്രഥമപ്രേഷിതന്മാർ അജ്ഞന്മാരായിരുന്നെന്നു മാത്രമല്ല, ഭൂമുഖത്തുള്ള എല്ലാ ജനതയ്ക്കും പരിഹാസവിഷയമായിരുന്ന യഹൂദവംശജന്മാർക്കുടെ ആയിരുന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മുൻപറഞ്ഞ അഭിപ്രായം പൂർവ്വാപരി സ്ഥിരീകൃതമാകുന്നു. ആത്മാഭിമാനികളായ റോമാക്കാരും പരിഷ്കൃതാശയരായ ഗ്രീക്കുകാരും യഹൂദപ്പരിഷയെ വളരെ പുച്ഛമായിക്കരുതിയിരുന്നു. എവിടേയും യഹൂദൻ അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ലോകത്തിലേ എല്ലാജാതികളും അയാളെ അധമനും സമുദായഭ്രഷ്ടനുമായി ഗണിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ അന്യരാൽ അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാർക്കുപോലും പരിഹാസ്യരായിരുന്ന അപരിഷ്കൃതരായ ഗലീലേനിവാസികൾ. ഇപ്രകാരം ഏറ്റവും അധമവും നീചവുമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നാണു ക്രിസ്തു തന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്കു തീരെ അനാശാസ്യവും അപഹാസ്യവുമായിത്തോന്നുന്നു. ഇതിനെക്കാൾ അന്ധമായ ഒരു തിര

ഞ്ഞെടുപ്പു വേറേയില്ലതന്നെ! മാനുഷികമായ ദൂരദൃഷ്ടിക്ക് ഇതു അവിവേകമായ ഒരു മടയത്തരം മറെറന്തുണ്ട്! മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കത്തവ്യങ്ങളിൽ ഏററം ഭയങ്കരമായ ഈ കൃത്യം നിർവഹിക്കുന്നതിന്, ക്രിസ്തുവിനു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ, ഇതിനെക്കാൾ ഹീനവും അശക്തവുമായ മനുഷ്യോപകരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നുവോ? ഏതു മാനദണ്ഡത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിനോക്കിയാലും അതു് അസാധ്യമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ അനശ്വരമായ അത്ഭുതത്തേയും അനശ്വരമായ ആശ്ചര്യത്തേയും ഇന്നും സമാർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മഹാകൃത്യം നിറവേറുന്നതിന് ഏതു ലൗകികമാനദണ്ഡങ്ങളിൽക്കൂടി നോക്കിയാലും ആ സാധുമീൻപിടിത്തക്കാരെക്കാൾ നികൃഷ്ടവും, ദുർബലവും, കാര്യക്ഷമമല്ലാത്തതുമായ ഉപകരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു.

അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ സംഭവിച്ച മാററം.

എങ്കിലും പന്തക്കുസ്താതിരുനാളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു അഗ്നിജിഹ്വകളുടെ രൂപത്തിൽ തങ്ങളുടെമേൽ നിവേശിച്ചതിനുശേഷം നിരക്ഷരകുക്ഷികളും അജ്ഞന്മാരുമായിരുന്ന ആ സാധുമുക്കുവന്മാർ ലോകത്തിലേക്കു സധൈര്യം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. അസാന്മാർഗ്ഗികതയാലും വഷളത്തത്താലും അധഃപതിച്ചിരുന്ന ലോകത്തെ അവർ അത്ഭുതാവഹമായവിധം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. പ്രബലവും വിസ്തൃതവുമായ റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ കീഴടക്കുന്നതിനായി അവർ ഭാഗിച്ചെടുത്തു. യഹൂദന്മാരുടെ കേന്ദ്രനഗരമായ യരുസലേമിൽത്തന്നെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ് പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. അസാധാരണത്തിന്റെ പ്രഥമപ്രസംഗത്തിന്റെ ഫലമായി, ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തൂക്കുവാൻ കുറെദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു മുറവിളികൂട്ടിയ

അനേകംപേരുംപ്പെടെ മൂവായിരം ആളുകളും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അതുകഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കും അവിടെനിന്നു റോമായിലേക്കും പോയി. റോമായിൽ വി. പത്രോസ് തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുകയും അവിടെവച്ചു മാഹാത്മ്യമേറിയ രക്തസാക്ഷിമകുടം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിജാതീയരുടെ അപ്പോസ്തലൻ, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയിലുള്ള അകാംക്ഷയാൽ പ്രേരിതനായി യൂറോപ്പിൽനിന്നും ഏഷ്യായിലേക്കു കടക്കുന്നു. വി. അന്ത്രയോസ്, സിറിയായിലേക്കും ഗ്രീസിലേക്കുംപോകുന്നു. എഫേസൂസിലേക്കും ഏഷ്യാമൈനറിലേക്കും യോഹന്നാൻ നിർഗമിക്കുന്നു. ക്രമശരമായി പ്രകാശിക്കാനിരുന്ന സുവിശേഷദീപത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഏറെറം വിദൂരമായ ഇൻഡ്യയിലേക്കു വിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹാ യാത്രചെയ്യുകയും അവിടവിടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ കടുകുമണി നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രേഷിതരായിത്തീർന്ന ആ മീൻപിടിത്തക്കാരുടെ സ്വരം അറേബ്യൻ സമതലത്തിലും സിതിയായിലും സിന്ധുഗംഗാനദീതടങ്ങളിലും സ്പെയിനിലും, എന്നുവേണ്ടാ, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും മുഴങ്ങി. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു്, കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യദൈവത്തെക്കുറിച്ചു്, നാനാജാതിമതസ്ഥരോടും അവർ പ്രസംഗിച്ചു. അതിനാൽ, പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളിൽ വി. പൗലോസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവരുടെ സ്വരം ഭൂമിയിലെങ്ങും, അവരുടെ വചനങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ അതിരുകൾവരെയും ചെന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു" (റോമാ X, 18.)

തങ്ങൾക്ക് അതേവരെ അപരിചിതങ്ങളും കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്തവയുമായ ഭാഷകളിൽ അവർ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു. കൗശലപൂർണ്ണരും മതഭ്രാന്തരുമായ യഹൂദപുരോഹിതന്മാരോടും, പരിഷ്കൃതരും സംസ്കാരസമ്പന്നരുമായ ഗ്രീക്കുതത്ത്വശാസ്ത്രികളോടും, കൈവാളുമേന്തി മതപീഡനത്തിനായി ഏറെറടുത്ത റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലേ ഭട

സമൂഹത്തോടും യാതൊരു ക്രൂസലുംക്രൂടാതെ അവർ പ്രസംഗിച്ചു. അവരെയെല്ലാം അപ്പോസ്തലന്മാർ ജയിച്ചടക്കുകയുംചെയ്തു. "എന്നെ അവർ പീഡിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, നിങ്ങളേയും പീഡിപ്പിക്കും" (യോഹ. XV, 20.) "എന്നാൽ, ധൈര്യം അവലംബിക്കുവിൻ. ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു" (യോഹ. XIII, 33.) എന്ന രക്ഷാനാഥന്റെ വാക്കുകൾ അവരുടെ ശ്രോത്രങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ട് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.

വിജയപ്രാപ്തി.

അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ച വിജയം ലോകചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും അത്ഭുതാവഹമായ ഒന്നാണ്. തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ ക്രിസ്തുമതം എല്ലാ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥാപിതമായതു് അവർക്കു കാണാൻ സാധിച്ചു. ഭാരുണമായ മതപീഡനങ്ങളെ ജയിച്ചു് അതു് എല്ലാദേശങ്ങളിലും എല്ലാജാതികളിലും കാട്ടുതീപോലെ വ്യാപിച്ചു. പതിതമതാന്ധകാരത്തെ പലായനംചെയ്യിച്ചുകൊണ്ട് ആകാശോപരി ജ്വാലകളുയർത്തിയ ഒരു മഹാദീപമായി ഒടുവിൽ അതു പരിലസിച്ചു. ഒരു പുതിയ യുഗത്തിനു് അതു പ്രഭാതമിട്ടു. വഴി പിഴയ്ക്കാതെ, പ്രകാശമാനമായ പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ വീണ്ടുരക്ഷിക്കപ്പെട്ട നരവംശത്തിന്റെ ദുർബ്ബലപാദങ്ങളെ നയിക്കുന്ന ഒരു ദീപസ്തംഭമായി അതു പ്രശോഭിച്ചു. വിജാതികളുടെമാനസാന്തരം അതിവേഗത്തിൽ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട തെർത്തുല്യൻ, റോമൻ ചക്രവർത്തിയോടു് ഇപ്രകാരംപറയുന്നു: "ഞങ്ങൾ ഇന്നലെയെന്നപോലെയുണ്ടായവരാണു്; എന്നാൽ എല്ലായിടവും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ നഗരങ്ങൾ, ഗ്രാമങ്ങൾ, ദ്വീപങ്ങൾ, പ്രവിശ്യകൾ, സേനാസമൂഹങ്ങൾ, ആലോചനാസമിതികൾ, നിയമനിർമ്മാണമന്ദിരങ്ങൾ, വിദ്യാശാലകൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, എന്നുവേണ്ടാ, സാമ്രാജ്യമെല്ലാം

ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അമ്പലങ്ങൾ മാത്രം നിങ്ങൾക്കായി ഞങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്നു.''

ഒരു മഹാ നാടകം.

വിജാതീയമായിരുന്ന ലോകത്തെ കേവലം അക്ഷരാഭ്യാസംപോലുമില്ലാത്തവരും സാധുക്കളുമായിരുന്ന ഏതാനും മീൻപിടിത്തക്കാർ ജയിച്ചുടക്കിയ വൃത്താന്തം ഒരു മഹാ നാടകത്തിലേ ഒരു രംഗംപോലെ രസാവഹമായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടെൻ (Otten) പറയുന്നു: "മർത്ത്യദൈവത്തിന്റെ രക്തത്താൽ അപ്പോഴും നനഞ്ഞിരുന്ന യഹൂദമഹാസഭയാണ് ആ ഭൂമിയിൽ ആ മുക്കുവപ്പരിഷയോട് എതിർത്തുനോക്കിയതു്. എന്നാൽ, അവസാനം ആ മഹാസഭ പരാജയം സമ്മതിച്ചു പിന്മാറി. അനന്തരം, ബാല്യദശയിലിരുന്ന തിരുസ്സഭയെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു കളയാമെന്നു കരുതി പോർവിളി നടത്തിയതു് അജയ്യമായിക്കാണപ്പെട്ട റോമൻ മഹാ സാമ്രാജ്യമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ഘോരസമരം മൂന്നൂറുകൊല്ലത്തോളം ദീർഘിച്ചു. അനേകായിരം ക്രിസ്തുഭക്തന്മാർ തങ്ങളുടെ രക്തംകൊണ്ടു്, ക്രൂശിതനായ നസ്രായക്കാരനിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ മുദ്രണം ചെയ്തു. എന്നാൽ, പതിതറോമായുടെ ഇരുമ്പുറയിട്ട കൈകളിൽ നിന്നു ഖഡ്ഗം വീണുപോകുകയും അങ്ങനെ ആ മഹായുദ്ധം അവസാനിക്കുകയുംചെയ്തു. വി. പത്രോസിന്റെ അനന്തരഗാമി സീസറുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായി. കാൽവരിമലമുകളിൽ ഒരിക്കൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട രക്ഷയുടെ കൊടിയടയാളം റോമായുടെ സപ്തഗിരികൾക്കുമീതേ പാറിപ്പറന്നു. എല്ലാ ജാതികളുടേയുംമേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അതു ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. എന്നാൽ, അവളുടെ അധികാരപ്രയോഗം വാളിന്റെ ബലത്തിലല്ല, പ്രത്യുത, ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തിയിലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു്. കള്ളദേവ

ന്മാരുടെക്ഷേത്രങ്ങൾ സത്യൈകദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളായിത്തീർന്നു. മരണത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തെമാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്ന മനുഷ്യർക്കു സമാധാനത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രകാശമരുളി. ഭൂമുഖത്തെ നവീകരിക്കാൻ ആഗതമായദൈവചൈതന്യത്തിന്റെ ബാഹ്യലക്ഷണങ്ങളെന്നവണ്ണം, ദൈവാലയങ്ങളും, വിദ്യാലയങ്ങളും, പരസ്നേഹസ്ഥാപനങ്ങളും സർവ്വത്ര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. റിച്ചർ എന്നമഹാൻ പറയുന്നു: "ബലവാന്മാരിൽ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനും പരിശുദ്ധന്മാരിൽ ഏറ്റവും ബലവാനുമായ ക്രിസ്തന്റെ പ്രണിതകരങ്ങളാൽ സാമ്രാജ്യങ്ങളെ അവയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയർത്തുകയും യുഗങ്ങളുടെ ഗതിയെവ്യതിചലിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു."

ദൈവികമായ മുദ്ര.

കാലഗതിയുടെ ഈ വ്യതിചലനവും, പതിതലോകത്തിന്റെ ഈ പരാജയവും, അജയ്യമായിരുന്ന റോമായുടെ അടിയറവും ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ള സാമൂഹികവും സാന്മാർഗ്ഗികവുമായ പരിവർത്തനങ്ങളിൽ മഹത്തമമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്രവലിയ ഒരു പരിവർത്തനത്തിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു ഹേതുവും ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ആ ഗലിലേയരായ മുക്കുവന്മാരുടെ സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ടു് ഈ മഹാകാര്യം സാധിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതു്, മനുഷ്യന്റെ അനുഭവജ്ഞാനത്തേയും ചരിത്രത്തിന്റെ തെളിവുകളേയും എല്ലാം നിരാകരിക്കുകയായിരിക്കും. നാം നേരത്തേ കണ്ടതുപോലെ ക്രിസ്തു ഇതിനു തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപകരണങ്ങൾ ഏറ്റവും ദുർബലവും അപര്യാപ്തവും ആയിരുന്നു. ലോകത്തിലേ സകല ജാതികൾക്കും പരിഹാസപാത്രമായിരുന്ന യഹൂദവംശത്തിൽ, യഹൂദന്മാർക്കുപോലും അവഹേളനീയരായിരുന്ന സാധുക്കളും അക്ഷരാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ആയ ആ ഗലിലേയർക്കു പ്രസംഗപാടവമോ, സൈന്യബലമോ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് അനുകൂലസിദ്ധമാ

ണല്ലോ. എങ്കിലും ഗ്രീക്കുകാരായ മഹാതാത്ത്വികന്മാരുടെ വാചോവിലാസത്തെയും റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആയുധബലത്തെയും അവർ പരാജയപ്പെടുത്തി! വിജയം വരിക്കുന്നതിനു് അശക്തമായ ഈ മാനുഷികാവശ്യകതകളെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് ക്രിസ്തു അവരെയെല്ലാതെ മറ്റാരേയും തിരഞ്ഞെടുക്കാതിരുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നു വാമിതപം തികഞ്ഞ പ്രാസംഗികന്മാരെയോ സമർത്ഥന്മാരായ സേനാധിപന്മാരെയോ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു ന്യായമായി ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു: "ഓ! ഇതിലെന്തുള്ളതമാണുള്ളതു്? ഈ മതം പ്രചരിച്ചതു മനുഷ്യശക്തിയുടെ ഫലമായിട്ടാണു്". അപ്രകാരമുള്ള അപവാദത്തെ ഒഴിവുവിടുന്നതിനാണു ക്രിസ്തു ഏറ്റവും ദുർബലരായ മനുഷ്യരെ തന്റെ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാക്കിയതു്. അതിനാൽ നാം ആശ്ചര്യഭരിതരായി പറയുന്നു: "ഇതു മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണു്".

സഭീകരിക്കപ്പെട്ട ഉപകരണങ്ങളും അവയിൽനിന്നും ഉളവായ ഫലവും തമ്മിലുള്ള വിദൂരവ്യത്യാസം കാണുമ്പോൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവികശക്തി കൂടുതൽകൂടുതൽ വിശദമായി പ്രകാശിക്കുന്നു. കുരിശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മതം, മാനുഷികമായ എല്ലാ പരിഗണനകളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ, ഉത്ഭവത്തിൽത്തന്നെ, ഏറ്റവും ആക്ഷേപാർഹമായവിധം പരാജയമടയേണ്ടതായിരുന്നു. അന്ത്യപ്രാപ്തിക്കു് ആവശ്യകമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെയെല്ലാം അഭാവത്തിൽ ലോകത്തെ ജയിച്ചടക്കിയക്രൈസ്തവസഭയുടെതിരുനെറ്റിയിൽ തെറ്ററിഞ്ഞിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം വ്യക്തമായ ദൈവികമുദ്ര പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയെ അത്രേ വി. പൗലോസ് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറയുന്നതു: "ദൈവം ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ലോകത്തിലേ ഭോഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ശക്തന്മാരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ലോകത്തിലേ ബലഹീനന്മാരേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു." (1. കൊറി. I. 27- 29)

മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ദേശങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കിയതു രക്തത്തിൽക്കൂടെ നീന്തിക്കൊണ്ടാണു്. അസംഖ്യങ്ങളായ ഫ്റഞ്ചുടന്മാർക്കു ജീവാപായം വരുത്തിക്കൊണ്ടതു നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട യൂറോപ്യൻ ഭൂപടത്തെ മാറ്റിവരച്ചതു്. എന്നാൽ, അപ്പോസ്തലന്മാർ അന്യരുടെ രക്തത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളിപോലും ചിന്താതെയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്തത്തിന്റെ അവസാനത്തുള്ളിവരെ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടുമാണു ലോകത്തെ ജയിച്ചതു്. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇതിനോടു കിടനില്ക്കുന്ന യാതൊരു മഹാകൃത്യനിർവ്വഹണവും കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവരുടെ വിജയം മനുഷ്യശക്തിയുടെ ഫലമല്ല. ദൈവത്തക്കരങ്ങളുടെ ബലമത്രേ അവിടെ പ്രകടമായിക്കാണുന്നതു്. യഥാർത്ഥക്രിസ്തുമതമെന്ന ചരിത്രത്താൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രചരണം പലേകാരണങ്ങളാലും മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആശ്ചര്യാവഹമായ ഒരത്ഭുതമത്രേ. ഏതു വീക്ഷണകോണത്തിൽനിന്നുനോക്കിയാലും, യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങളെ നിഷ്പക്ഷമായി പരിശോധിക്കുന്നവനും മൻവിധിയാൽ ബുദ്ധിമങ്ങാത്തവനും ആയ ഏതൊരു ചരിത്രപഠിതാവും ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറയുവാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നതാണു്: "ഈ മതത്തിന്റെ ജനനം മനുഷ്യനിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നാണു്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചരിത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ സർവ്വവിധമായ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കേണ്ടിയിരുന്നിട്ടും അതു വിജയമകുടം ചൂടിയിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ നെറ്റിയിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്ത ദൈവികമുദ്ര പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ജനനവും വളർച്ചയുമാകുന്ന മഹാനാടകത്തിൽ മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യനെപ്പോലെ ഏവർക്കും വിശദമായിക്കാണത്തക്കവണ്ണം മാർഗ്ഗദർശകമായ അത്യുന്നതന്റെ കരങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു."

Nihil Obstat.

Fr. John Joseph, O. C. D.

Imprimatur.

† Joseph Attipetty,

Archiep. Verapoly

Ernakulam,
16—7—'39.

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League',
at the J. M. Press, Seminary, Alwaye.

വ്യ. വി. തോമസ് മൂർ ൧൯൦
ൻ. തിരുഹൃദയപ്രേഷിത ൦ ൭ ൦
൧൦. ഫ്റഡറിക്ക് ഓസാനാം ൦ ൭ ൦
൧൧. വനിതാദർശം ൦ ൭൨ ൦
൧൨. ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും ൦ ൭൨ ൦
(ആത്മകഥാകഥനം)
൧൩. വി. ഫ്റാൻസിസ് ദെ സാലസ് ൦ ൭൨ ൦
൧൪. ദാമ്പത്യമാതൃക ൦ ൩ ൦
൧൫. വി. സെബസ്ത്യാനോസ് ൦ ൬ ൩൩
൧൩൩. അസാദ്ധ്യകാര്യങ്ങളുടെ രണ്ടുമദ്ധ്യസ്ഥർ ൦ ൩ ൦

III ഭക്തിപരം

൧൭. തിരുഹൃദയാനുകരണം ൧ ൧൪ ൦
൧൭൨. വേദപ്രദീപം ൦ ൯ ൦
൧൯. ക്ലേരിമാർഗ്ഗപ്രവേശിക ൦ ൧൦ ൦
൨൦. ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തൻ ൦ ൧൦ ൦
൨൧. ഈശോയുടെ കുഞ്ഞുസ്നേഹിതർ ൦ ൬ ൦
൨൨. പീഡാനുഭവദർശനങ്ങൾ ൦ ൬ ൦
൨൩. (ആഘോഷമായ ഗ്ലീവാപ്പാത) ൦ ൧ ൩
൨൪. സുവിശേഷഭാഷ്യം ൦ ൧൦ ൦

IV പ്രഹസനങ്ങൾ

൨൯. പ്രതികാരം ൦ ൬ ൩൩
൩൩. അഗാപ്പിറസ് ൦ ൩ ൦
൬൦. ഏലിയായുടെ ശാപം ൦ ൬ ൦

V താത്ത്വികം

൬൨. സപ്തർഷിലോകസോപാനം ൧ ൦ ൦
൬൩. അത്ഭുതസദനം ൦ ൭൨ ൦
൩൦. വേദാന്തവിഹാരം ൦ ൪ ൦
൩൧. സഭയും ആധുനികപ്രശ്നങ്ങളും ൦ ൩൩ ൦
൩൬. സന്മാർഗ്ഗപരിഷത്ത് ൦ ൯ ൦
൩൩. നിത്യമിത്രം ൦ ൩൩ ൦
൩൪. സത്യപ്രബോധിനി ൦ ൭൨ ൦

൩൫. സുമാർഗ്ഗപ്രദീപിക	൧ ൦ ൦
൩൬. മതസമ്മേളനം	൦ ൩ ൬
൩൭ പ്രഭാകരി	൦ ൬ ൬
൩൮. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആധാരം	൦ ൬ ൬
൩൯. പരമപുരുഷാർത്ഥം	൧ ൦ ൦

VI മറവുപുസ്തകങ്ങൾ

൫൦. മൃദുമൃതം (നോവൽ)	൦ ൧൦ ൦
൫൧. എസ്. എച്ച്. ലീഗ വിശേഷാൽപ്രതി	൦ ൧൫ ൦

VII വേദപാഠം

൫൫. സത്യവേദപ്രകാശിക I	൦ ൯ ൦
൫൬. " II	൦ ൮ ൦
൫൭. " III	൦ ൬ ൦
സെറിന്റെ അസൽ വില	൩൬ ൫൦
കുറവുകഴിച്ച്.	൧൫ ൧൫

സെറിൽപ്പെടാത്തവ (പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകങ്ങൾ)

൧. എന്റെ ആത്മകർബാനകൈക്കൊള്ളൽ	൦ ൧ ൬
൨. എന്റെ കർബാനപ്പുസ്തകം	൦ ൦ ൯
൩. ഈശോ നിന്നെ വിളിക്കുന്നു	൦ ൨ ൦
൫. ദിവ്യകാരുണ്യസഹവാസം	൦ ൧ ൬
൬. എന്റെ പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം	൦ ൧ ൬

N. B. I ലീഗമാസികകളും സെറിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിപകുതിവിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

II ഒരു സെറുപുസ്തകങ്ങളും എല്ലാം എടുക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ പകുതിവില കുറച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഒക്ടോബർ മുതൽ നവമ്പർ ൧൯-ാംനു- വരെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

III കുറവിനു വിധേയമാകാത്തതായി ലീഗിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളും കേരളത്തിലേ മറു കത്തോലിക്കാപ്രസിദ്ധീകരണശാലകളുടേയും വിശിഷ്യ, മി. മയ്യനാട്ട ജോണിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളും ലീഗിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതാണ്. (ജെ. സെക്രട്ടറി).